

stadig disse ventelister, og det er stadig utilfredsstillende for dem, der reelt mangler hjælp her i samfundet.

Derfor vil jeg, nu da vi er inde på det ultimative, spørge Det Konservative Folkeparti: Hvor ultimative er disse krav om ventelisterne, som Det Konservative Folkeparti har ført sig meget frem med her til morgen også i radioaviserne? Er det således, at det er det krav, der kommer først? Jeg mener faktisk, det er noget af det vigtigste i samfundet.

Jeg vil derfor gerne her i dag have et klart svar fra Det Konservative Folkeparti, for det er meget venligt af Det Konservative Folkeparti, at de kommer på banen, og det er så skarpe meldinger, der er kommet her til morgen. Derfor vil jeg også gerne have understreget her fra Folketingets talerstol, at det er og bliver et krav. Nu skal der ske noget på området, og nu skal vi have bugt med disse ventelister.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Fælles indledning til hr. Frank Aaen, hr. Holger K. Nielsen og hr. Villy Søvndal: Nu er vi altså ikke i gang med finanslovdebatten. Den kommer i næste uge. Vi er i gang med åbningsdebatten, og derfor er det klart, at mellem de ting, vi tager frem her, vil der være nogle punkter, der måske også er med i finanslovdebatten, mens andre ikke er med. Så lad os lige præcisere det.

Men for god ordens skyld: Jeg ved ikke, hvor hr. Holger K. Nielsen og hr. Villy Søvndal har fået det fra. Det er faktisk meget unormalt og ikke rigtig forekommet i det, jeg kan huske, at Det Konservative Folkeparti overhovedet er gået til forhandlinger med ultimative krav. Det er nemlig normalt ikke en god måde at indlede en forhandling på.

Denne gang har vi præciseret et krav, har vi gjort én undtagelse, og den undtagelse er balancen på de offentlige budgetter. Den har vi gjort ultimativ. Alt øvrigt er til forhandling. Der skal imidlertid ikke herske nogen tvivl om, at der er nogle ting, vi gerne vil have gennemført, og der er givet også nogle ting, regeringen helst vil være fri for at gennemføre, men det må forhandlingen jo vise til den tid.

Så lige til sidst til hr. Jan Køpke Christensen: Vi anser hele sygehusområdet for at være et utrolig vigtigt område, og det er også derfor, jeg har prioriteret det så højt i min tale i dag. Det er derfor, vi i finanslovforliget sidste år tog initiativ til at få nedsat Sygehuskommissionen, og det

er derfor, vi nu siger, at selv om vi venter på den, er der ting, vi kan gøre umiddelbart, mens der er andre ting, der kræver, at vi gør det ad andre kanaler end dem, vi har prøvet siden vedtagelsen af dagsordenen i 1987. Det nuværende system virker ikke, og derfor må vi prøve at binde nogle andre ting i halen på det og se, om det ikke skulle virke bedre, så vi kan give befolkningen er ordentlig betjening.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

I går havde Berlingske Tidende en aldeles fremragende nyhedsanalyse af statsministerens tale, og dér påstås, at fru Anne Birgitte Lundholt sådan set har ret i, at regeringen har overtaget Venstres og De Konservatives retspolitik. Jeg er bange for, det er rigtigt.

I Berlingske Tidende skriver man så, at det er højt spil, for hvad hvis det ikke hjælper? Når Socialdemokraterne hidtil har været tøvende over for at hoppe på hele den dér Rambostil med skyd dem, bomb dem, og væk med dem, så er det, fordi man vidste, det ikke hjalp hverken på narkomaner eller på kriminaliteten. Derfor er det, man nu prøver, farligt, for jeg tror, at Socialdemokraterne bliver tykt til grin eller måske det, der er endnu værre.

Man tror i Det Konservative Folkeparti, at vi får færre narkomaner, at vi får mindre vold, at vi får mindre kriminalitet ved de metoder, som fru Anne Birgitte Lundholt så jublende tilslutter sig, og som Socialdemokraterne måske – og jeg håber ikke, det er rigtigt – er gået med til.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har endnu 10 på listen for korte bemærkninger. Fru Jette Gottlieb og derefter hr. Torben Lund.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne, inden De Konservative i den grad skamroses den så nylig omvendte syndefulde regering, vide mere præcist, hvad det er, De Konservative henregner til gamle retspolitiske dogmer, som der nu skal gøres op med. Er det f.eks. det, at man skal gennem en retssag og domfældelse for at regnes for skyldig? Er det det, at man som anklaget skal kende anklagen og vidneudsagnene? Er det princippet om lighed for loven, der skal gøres op med? Kan De Konservative slet ikke se nogen problemer i særlovgivning, som vi så stærkt med Tvind-